

opfyldt. For at sikre, at der på den anden side bliver tale om en væsentlig lempelse af den enkeltes arbejdsbyrde, foreslås det, at der efter overgang til delpension højst kan arbejdes 30 timer pr. uge. Lønmodtagere, der efter en arbejdstidsnedsættelse har 14 timers beskæftigelse og derunder, vil herefter være udelukket fra at komme ind i ordningen. Det samme gælder lønmodtagere, der arbejder mere end 30 timer pr. uge.

Kravene til arbejdstidsnedsættelsen og den gennemsnitlige arbejdstid skal være opfyldt i den første 6 måneders periode og i øvrigt på årsbasis, idet arbejdet i det foregående kaldenderår lægges til grund ved fastsættelse af delpensionen hver 1. april, jfr. § 8. Herudover overlades arbejdstidens placering til aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver. Det foreslås dog, at der skal være mindst 20 arbejdsdage i hvert kvartal. Herved sikres det, at arbejdstiden placeres uden urimelig lange arbejdsfri perioder samtidig med, at at ønsker om orlovsperioder m.v. kan tilgodeses. Ferie sidestilles med arbejdsfri perioder.

Det foreslås i *stk. 2*, at chefen for sikringsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af arbejdstiden for lønmodtagere, hvor det ikke er muligt at konstatere antallet af arbejdstimer. Det vil f.eks. være tilfældet for hjemmearbejdende syersker. Reglerne tænkes fastsat i overensstemmelse med den beregningsmåde, som anvendes efter ATP-loven, hvorefter der hvert år fastsættes en timefortjeneste for henholdsvis mandlige og kvindelige lønmodtagere. Samme beregningsmåde anvendes i dagpengeloven til brug ved beregning af, om beskæftigelseskravet er opfyldt.

Chefen for sikringsstyrelsen bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af arbejdstiden for personer, der ved overgang til delpension modtager efterløn.

Reglerne tænkes fastsat således, at der tages udgangspunkt i den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid, den pågældende havde ved overgangen til efterløn.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder reglerne om beregning af delpensionens størrelse.

Udgangspunktet for beregningen er efter *stk. 1* et årligt basisbeløb, der til enhver tid svarer til det højeste beløb, der årligt kan opnås i sygedagpenge. Herved opnås et basisbeløb, der er i niveau med efterlønnen. Pr. 1. januar 1985 ville basisbeløbet udgøre 104.416 kr.

Det foreslås, at regulering af delpensionen følger reguleringen af sygedagpengene. Er delpensionen nedsat som følge af 90 pct. begrænsningen i *stk. 4*, reguleres delpensionen forholdsmæssigt svarende til ændringen i basisbeløbet. Pristalsreguleringen af sygedagpengenes højeste beløb er suspenderet til og med reguleringen efter pristallet for januar 1986, jfr. lov nr. 240 af 23. maj 1984.

Basisbeløbet kan betragtes som et teoretisk beløb, det ville være muligt at opnå for en lønmodtager med 39 timers arbejde om ugen (fuld tid), hvis ordningen gav mulighed for udbetaling af pension ved en nedsættelse af arbejdstiden med alle 39 timer om ugen.

Da delpensionens størrelse beregnes efter omfanget af arbejdstidsnedsættelsen, begrænses pensionens størrelse af de krav, der i § 3 er stillet til denne og den aktuelle arbejdstid.

Delpensionen beregnes på årsbasis med samme andel af basisbeløbet, som arbejdstidsnedsættelsen udgør af den fulde arbejdstid på 39 timer. Med andre ord udgør den årlige delpension $\frac{1}{39}$ af basisbeløbet for hver hele time arbejdstiden nedsættes, jfr. § 4, *stk. 2*.

Arbejdstidsnedsættelsen kan dog højst regnes fra en ugentlig arbejdstid på 39 timer.

Kravet i § 3 om en mindste ugentlig arbejdstid på 15 timer sætter en øvre grænse for delpensionens størrelse. Den største delpension kan således blive $\frac{24}{39}$ af basisbeløbet svarende til, at arbejdstiden nedsættes fra 39 til 15 timer om ugen.

Den mindste delpension vil være $\frac{3}{39}$ af basisbeløbet svarende til, at arbejdstiden nedsættes fra 20 til 15 timer om ugen.

Med et basisbeløb på 104.416 kr. bliver den højeste pension således 64.260 kr. årligt, medens den laveste pension bliver 13.392 kr. årligt.

For at opnå, at der bliver tale om en glidende overgang fra lønindtægt til alderspension, er der i *stk. 3* foreslået en aftrappingsordning for delpensionen. Aftrappingsordningen er udformet på samme måde som aftrappingsordningen for efterløn. Herved opnås en samordning mellem de to ordninger, og der bliver ikke tale om for hyppige nedsættelser af delpensionen.

Delpensionen kan således efter 2½ år ikke overstige 80 pct. af den niogtredivtedel af basisbeløbet, som den pågældende er berettiget til, og efter yderligere 2 år ikke overstige 70 pct. heraf. Ved opgørelse af disse perioder medregnes eventuelle perioder, hvor lønmodtageren har modtaget efterløn.

Bestemmelsen i *stk. 4* sætter en øvre grænse for, hvad den enkelte lønmodtager kan modtage i delpension. Ved den første beregning kan den bereg-